

SNEVIND

Den våde vind var fuld af sind
med snestænksprikken på min kind.
frisk som champagnens drue,
ja kold og hård af vinterkår,
men med et lønligt pust af vår,
en lys og dejlig lue.

Det dorske blod fik fart og mod,
og inderst ved min hjerterod
randt livets dyre kilde
med kraft af sne, af vår og ve,
af ukendt skæbne, som skal ske,
af vilje til at ville.

Den våde vind går lige ind,
hvor sjælen skranter, døv og blind
og kvalm af tåget vånde,
men i dens gus og perlebrus
er styrke til en manddomsrus
så karsk, som livets Ånde.

Du stikker mig og prikker mig
imens jeg tørstig drikker dig.
En lyst for hals og lunge!
Snart øm og mild, snart hård og vild
med glimt i glimt af is og ild,
som spiller på min tunge.